

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cisterciensi, Clarevallensi, Pontiniacensi, de Feritate, & universis
Abbatibus Cisterciensis ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sapia progenitores tui originem traxerint, & tu ab eis & sanguinis generositatem contraxeris & syncera devotionis affectum quem ad apostolicam sedem geris quasi hereditario jure, jam pridem te proposuimus litteris & nunciis visitare. Sed variis Ecclesie sollicitudinibus derenti, haecenus non potuimus nostrum propositum adimplere. Nunc vero inter alias sollicitudines nostras, hanc etiam assumendam duximus, immo consummandam potius jamdudum assumptam, ut per Legatos & litteras nostras te in laudabili foveamus proposito, & in devotione sedis apostolicæ solidemus. Dilectum itaque filium nostrum Dominicum Archipresbyterum Græcorum de Brundisio ad te personaliter destinantes, monemus nobilitatem tuam & exhortamur in Domino, ac per apostolica tibi rescripta mandamus, quatenus ipsum humiliter & devotè recipiens, honorificè ac benignè pertractes, & per eum plenius nobis tuam devotionem exponas. Cum enim plenè nobis per ipsum de sinceritate tui propositi & devotionis affectu constiterit, ad te proposuimus majores nuntios vel Legatos potius destinare, qui tam te quàm tuos in apostolicæ sedis dilectione confirmet, & te de benevolentia nostra efficiant certiores.

*PRÆPOSITO ET FRATRIBVS
sancti Stephani in Brolio.*

*Epist. 267.
Vt Al. Marcellinum in Canonico recipiant.*

Cum pro dilecto filio Al. Marcellino Subdiacono nostro preces vobis misissemus apostolicas & præceptum ut ipsum in fratrem vestrum & Canonicum recipere deberetis, titulati Ecclesie vestrae hoc in suum præjudicium fieri asserentes, ne procederetur in illius executione mandati, nostram, sicut audivimus, audientiam appellarunt. Postea vero cum dilectus filius H. qui se Canonicum ipsius Ecclesie assererat, propter hoc ad nostram præsentiam accessisset, proposuit coram nobis quòd cum tam ipse quàm socij sui diù Ecclesie illi obsequium impendissent, nec adhuc essent ab ea beneficia consecuti, indignum erat penitus & absurdum si in perceptione beneficij eis alius præferretur. Quia igitur mandatum quod pro eodem Subdiacono emanavit debita volumus executione compleri, titulatis ipsis volentes nihilominus paterna sollicitudine providere, per apostolica vobis scripta man-

damus atque præcipimus quatenus eundem Subdiaconum, prout in mandatis apostolicis recepistis, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo recipiatis in Canonicum & in fratrem, stallum ei in Choro & locum in Capitulo assignantes, reservata vobis de benignitate sedis apostolicæ libertate ut de beneficiis quæ in Ecclesia vestra vacaverint, canonicè disponatis; provisuri tamen attentius ne ipsius Subdiaconi maliciosè provisio differatur. Si verò, quod non credimus, mandatum nostrum nolueritis adimplere, noveritis nos dilecto filio Guiscardo de Arfag. Canonico Mediolanensi in mandatis dedisse ut vos ad ea quæ præmisimus exequenda per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellat. Datum Laterani IV. Idus Januarij.

Illi scriptum est super hoc.

*CISTERCIENSIS, CLAREVALLENSIS,
Pontiniacensis, de Feritate, & universis
Abbatibus Cisterciensis ordinis.*

Novit is qui nihil ignorat, cui nil absconditum, nil est clausum, in cujus oculis omnia nuda sunt & aperta, & qui renes & corda scrutatur, quòd & domos & personas vestras tanto puriore affectione diligimus, & syncerioris caritatis non tam brachiis quàm visceribus amplexamur, quanto religionis vestrae flagrantia nos majoris suavitatis odore resperfit, utpote qui facti estis odor vitæ in vitam his qui diligunt nomen Dei. Sedentes enim fedetis secus pedes Domini, audientes verbum ejus humiliter cum Maria, & Marthæ sollicitudinem piis orationibus adjuvatis, cum Moise orantes in monte, ut nos cum Josue hostes Israelitici populi, præsertim invisibiles, expugnemus. Affligitis etiam corpora vestra vigiliis quasi continuis, & assiduis jejuniis maceratis, vacatis operibus caritatis, contenti paucis, ut plura pauperibus ministreris, egentes in vobis, & in aliis abundantes, tanquam nihil habentes, & omnia possidentes. Thesaurizatis enim thesauros in caelo, ubi nec arugo nec tinea demolitur, credentes Apostolo quòd non habetis manentem civitatem in terris, sed futuram inquiritis. vestra enim conversatio est in caelis. Creditis enim & pro certo tenetis quod audistis in evangelio & legistis: *Quod uni*

*Epist. 268.
Vt quinquagesimam bonorum suorum partem in usus belli sacri conferant.*

ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Et ideo temporalia ministratis aliis, ut sempiterna recipiatis ab ipso. Sed numquid non verius est, vel æquè verum, quod Christo facitis, ipsi facitis? Numquid Dominus in se non acceptabit obsequium, quod acceptat in servo? Numquid non legistis qualiter Christus tempore passionis eorum represerit scandalum qui dicebant *Potuit hoc unguentum vendari plusquam trecentis denariis, & dari pauperibus*, dicens ad eos: *Pauperes semper habebitis vobiscum, me autem non semper habebitis!* Numquid non verum est verbum ejus, ut pauperes non semper habeatis vobiscum, quibus, cum velitis, benefacere valeatis? Ipsum autem non semper habebitis peregrinum, exulem, & ejectum, nec forsan de cetero ei poteritis in tantæ necessitatis articulo subvenire. Ecce etenim stat ad ostium vestrum, & pulsat. Aperite celeriter illi jam, non tam aliis pro ipso quam ipsi pro vobis grata subsidia porrigentes. Ejectus enim de terra nativitatis & resurrectionis suæ, de qua dicit in psalmo, *Hereditas mea præclara est mihi*, & quasi captivus detentus in cruce, quæ secundum Apostolum est gloria nostra, clamat ad omnes, clamat ad singulos: Exurgite in adiutorium mihi, mihi exuli & profugo subvenite, retribuentes saltem modicum mihi, qui vobis universa concessi. Nec hoc dicimus tanquam ejus omnipotentia derogemus, cum ejus voluntati nihil possit omnino resistere, sed ut succursum hujusmodi demonstramus sibi quasi propriè proprium exhiberi. Monemus igitur universitatem vestram & exhortamur in Domino, & in remissionem vobis injungimus peccatorum, quatenus, ne sitis aliquibus perditionis occasio, ne majus scandalum in Ecclesia generetis, ne Clericis & laicis non subveniendi terræ orientali præbeat exemplum, immo ut Christo subveniatis exuli, & qui rursus in membris suis crucifigitur, crucifixo, & alios ad ejus subsidium animetis, tollentes materiam scandalali quod ex hoc contra vestrum ordinem est subortum, aliquam certam & competentem summam, quam nos merito acceptare possimus, sine dilatione qualibet per vestras nobis litteras exprimat, in terræ sanctæ subsidium, si oblationem vestram probaverimus, convertendam, vel saltem quinquagesimam

partem omnium reddituum & proventuum vestrorum, æstimatione habita diligenti, collectam fideliter in unum locum sub aliquorum Episcoporum testimonio consignetis. Alioquin, ne si vos cervices vestras excusseritis ab hoc jugo, illicitum reputent alij eleemosynas pauperum in stipendia convertere bellatorum, & patrimonium Christi effusione sanguinis defensare, ne ceteri etiam scandalizentur in vobis, si quinquagesimam propter hoc nolueritis exhibere, cum ab eis quadagesimam exigamus, & nos præter aliud subsidium, quod nobis Dominus inspirabit, decimam statuerimus exhibere, præter indignationem divinam & inobedientiæ culpam, quam propter hoc incurreris, suspendemus privilegia vestra, & universis Ecclesiarum Prælatiis dabimus in mandatis ut vobis non deferant eorum obtentu, sed eis non obstantibus à vobis jura sua tam in decimis quam aliis plenè de cetero consequantur. Quòd si nec sic volueritis obedire, experiemur in vos utrum in Cistercienses fratres plenam jurisdictionem, sicut in alios, habeamus. Datum Laterani V. Kalen. Januarij.

In eundem modum Præmonstratensi & universis Abbatibus Præmonstraten. ordinis. Epist. 269.
Novit is qui nihil ignorat &c. usque ad verbum Episcoporum testimonio consignetis. Datum Nonis Januarij.

ARCHIEPISCOPO MAGDEBURGENSI & suffraganeis ejus, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & universis Clericis tam subditis quam Prælatiis in Magdeburgensi provincia constitutis.

GRaves orientalis terræ miseriae & necessitates urgentes jam potius peccatis exigentibus deslere cogimur quam referre, cum ad eum statum (si status tamen dicendus est casus, quod dolentes dicimus) eadem terra devenit ut nisi citius ipsius fuerit necessitati succursum, & occursum conatibus paganorum, pauci Christiani, qui se defensionem hereditatis Domini & crucifixi obsequiis devoverunt, hostiles sagittas sui sanguinis effusione inebriaturi credantur, & paganorum gladiis suis jugulis placaturi, reliquiis desolationis illius terræ sine spe humani subsidij perdendis totaliter, & ab hostibus occupandis, cum de partibus illis penè omnes jam redierint peregrini. Id autem hætenus Do-

Epist. 270.
Vt Christianos in Oriente pecunia & viis contra Saracenos adjuvèr.

Exeat apud Rogerium de Hoveden fol. 454. edit. Londin. an. 1596.